

דְּמִטִּי לְהַטּוֹב שְׁמֶךָ וּלְךָ נָאָה לְהוֹדוֹת. וְדָא הוּא גּוֹ רְזָא דְשְׂמָא קְדִישָׁא, דְּאֶקְרִי בְּ"ם בְּמוֹכָ"ן. דָּא אֶקְרִי אֶל אֱלֹהִים, דְּאִיהוּ בְּרָזָא עֲלֵאָה. (יהושע כב) א"ל אֱלֹהִי"ם יְהוָה הוּא יוֹדֵעַ. כְּלָלָא דְאֵלִין אֲתוּוֹן אֲחֵרְנִין דְּנִפְקִי מִנֵּיהוּ, (ר"א וְהָכָא אִיהוּ רְזָא דְכּוֹלְהוּ נִרְכִּין מִבְּרַכִּין) וְלִתְתָּא, רְזָא דְחֵלְמָא. רְזָא לְהֵוּא אֲתֵר לְאֲעֵלָא בְּהוּ נִשְׁמַתִּין. וּבְעֵינֵן לְאֲמַשְׁכָּא בְּהַנִּי בְּרַכָּאן, בְּגִין לְאֲשַׁכְּחָא נִיחָא בְּהַאי עֲלֵמָא, וּבְעֵלְמָא דְאֲתִי. הֵיכְלָא תַתְּאָה לְתַתָּא, שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרַכָּה. הָכָא אִיהוּ כְּלָלָא דְשְׁלוֹם. שְׁלוֹם לְעֵילָא, שְׁלוֹם לְתַתָּא, שְׁלוֹם לְכָל סְטָרִין, שְׁלוֹם בְּפַמְלִיא דְלְעֵילָא, שְׁלוֹם בְּפַמְלִיא דְלְתַתָּא, וְהֵיכְלָא דָּא אִיהוּ פַמְלִיא דְלְתַתָּא. (ס"א דְאִיהוּ הֵיכְלָא דְלְתַתָּא וְדָא בְּחֵבְרָא וְכו') בְּחֵבְרָא חָדָא בְּפַמְלִיא (נ"א בְּהֵיכְלָה) דְלְעֵילָא. וּמַהְכָּא נִגִּיד לְכָל אֵינוֹן תַתְּאִי דְלְבַר.

וְהָכָא אֲתַפְלִיל וְאֲשַׁתְּלִים פְּלָא כְּחָדָא, עֵילָא וְתַתָּא, בְּנֵהִירוֹ חָדָא, לְאֲשַׁתְּלֵמָא שֵׁם מְלָא, יְיָ אֱלֹהִים. שֵׁם דָּא דְאִיהוּ שְׁלֹם, בְּכָל אֵינוֹן הֵיכְלִין, בְּכָל אֵינוֹן נְהוּרִין עֲלֵאִין, לְמַהוּי כְּלָהוּ חָד. (שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרַכָּה).

הַאי בַר נֶשׁ, כַּד אֲשַׁתְּאִיל מֵהֵיכְלָא דָּא לְנִפְקָא לְבַר. יִשׁוּי גְרַמִּיָּה, כְּמָאן דְּנִפְיָק מִחֵבְרֵיתָא דְמִלְפָּא, וּמַגּוֹ הֵיכְלִיָּה, וַיִּמְאִיף גְרַמִּיָּה קַמִּיָּה. אֲבָל יַחְדֵי גְרַמִּיָּה, דְּהָא קַדְמָאָה אִיהוּ, לְנִטְלָא עֲטָרָא דְמְשִׁיכוֹ דְבִרְפָּאן דְּנִגְדִין מִיַּחְוּדָא דְמֵאֲרִיָּה. דָּא אִיהוּ בַר, דְּאִיהוּ מֵהֵיכְלָא דְמִלְפָּא. דְּהָא בְּהַאי שְׁעֵתָא דְקָא נִפְיָק מִקַּמִּי מִלְפָּא, וְכֵלָא קִשְׁיָר בְּכָל הַנִּי סְטָרִין, בְּקִשׁוּרָא דִּיחְוּדָא, וּבְרַפָּאן, וּקְדוּשָׁה, וְתוֹסַפֵּת קְדוּשָׁה. קְדִישָׁא בְּרִיף הוּא קְרִי לְפַמְלִיא דְלְעֵילָא, וְאָמַר לוֹן, כְּתוּבוֹ לְהַאי בַר

הַפְּקוּדוֹת) עַד שְׁמַגִּיעַ לְהַטּוֹב שְׁמֶךָ וּלְךָ נָאָה לְהוֹדוֹת.

וְהוּוּ תוּף סוּד הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ שְׁנִקְרָא בְּ"ם בְּמוֹכָ"ן. זֶה נִקְרָא אֶל אֱלֹהִים, שֶׁהוּא בְּסוּד עֲלִיוֹן. (יהושע כב) אֶל אֱלֹהִי"ם יְהוָה הוּא יוֹדֵעַ. הַכְּלָל שֶׁל הָאוֹתִיּוֹת הָאֲחֵרוֹת הִלְלוּ שִׁיּוּצָאוֹת מֵהֶם, (וְכַאן הוּא סוּד אֶחָד שֶׁכָּל הִירְכִים מִבְּרַכּוֹת) וְלִמְטָה סוּד הַחֲלוּם. הַסוּד לְאוֹתוֹ מְקוּם לְהַכְנִיס בְּהֶם נִשְׁמוֹת. וְצְרִיכִים לְהַמְשִׁיךְ בְּבְרַכּוֹת הִלְלוּ כְּדִי לְמַצָּא מְנוּחָה בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

הֵיכְלָא הַתַּתְּחוּן לְמִטָּה - שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרַכָּה. כַּאן הוּא כְּלָל הַשְׁלוֹם. שְׁלוֹם לְמַעְלָה, שְׁלוֹם לְמַטָּה, שְׁלוֹם לְכָל הַצְּדִידִים, שְׁלוֹם בְּפַמְלִיא שֶׁל מַעְלָה, שְׁלוֹם בְּפַמְלִיא שֶׁל מַטָּה, וְהֵיכְלָא הַזֶּה הוּא פַמְלִיא שֶׁל מַטָּה. (שֶׁהוּא הֵיכְלָא שְׁלֵמִיָּה, וְזֶה בְּחֵבְרָא וְכו') בְּחֵבְרָא אֶחָד בְּפַמְלִיא (בְּהֵיכְלָא) שֶׁל מַעְלָה. וּמַכַּאן שׁוֹפֵעַ לְכָל אוֹתָם הַתַּתְּחוּנִים שְׁבַחוּן.

וְכַאן נִכְלָל וְנִרְשָׁם הַכָּל כְּאֶחָד, מַעְלָה וּמַטָּה, בְּאוֹר אֶחָד, לְהַשְׁתַּלֵּם שֵׁם מְלָא, ה' אֱלֹהִים. הַשֵּׁם הַזֶּה שֶׁהוּא שְׁלֹם כְּכָל אוֹתָם הֵיכְלֵי, כְּכָל אוֹתָם הָאוֹרוֹת הַעֲלִיוֹנִים שִׁיְהִיו כְּלָם אֶחָד. (שִׁים

שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרַכָּה)

הָאֲרָם הַזֶּה, כְּשֶׁנִּשְׁאָל מֵהֵיכְלָא הַזֶּה לְצֵאת הַחוּצָה, יִשִּׁים עֲצָמוֹ כְּמִי שִׁיּוּצָא מִחֵבְרַת הַמְּלָךְ וּמִתוּף הֵיכְלוֹ, וַיִּנְמִיךְ אֶת עֲצָמוֹ לְפָנָיו. אֲבָל יִשְׁמַח אֶת עֲצָמוֹ, שֶׁהִרִי הוּא רֵאשׁוֹן לְטַל עֲטָרָה שֶׁל מְשִׁיכַת הַבְּרַכּוֹת שֶׁשׁוֹפְעוֹת מִיַּחְוּד שֶׁל רַבּוּנוֹ. זֶהוּ הַבֵּן שֶׁהוּא מֵהֵיכְלָא הַמְּלָךְ, שֶׁהִרִי בְּשַׁעַת הַזֹּאת שִׁיּוּצָא מִלְפָּנֵי הַמְּלָךְ, וְהַכָּל קִשְׁוֹר כְּכָל הַצְּדִידִים הִלְלוּ בְּקִשְׁוֹר שֶׁל יַחְוּד וּבְרַכּוֹת וּקְדִישָׁה וְתוֹסַפֵּת קְדִישָׁה.

הקדוש ברוך הוא קורא לפמליא של מעלה, ואומר להם: כתבו על אדם פלוני הנה, מאותם שנקראים חושבי שמו.

מי הם חושבי שמו? אותם שחושבים ומכונים בסוד של שמו, ליחד היכלות בהיכלות, לקשר קשרים וליחד את כלם ביחוד אחד. ואלו הם חושבי שמו, כמו שנקרא (מלאכי א) ולחשבי שמו. אז כותבים אותו, ונרשם ונודע למעלה, והוא (נרשם) נשלם למעלה ולמטה.

וכי שקרב לפני רבונו ומתפלל תפלתו, ולא השלים את היחוד, ולא חושש לכבוד רבונו לקשר קשרים כמו שאמרנו, טוב לו שלא נברא, והקדוש ברוך הוא אומר: (ירמיה כב) כתבו את האיש הזה ערירי גבר לא יצלח בימיו. וזהו (משלי כח) גוזל אביו ואמו.

כאן נשלם הכל, למעלה ולמטה, סוד השם הקדוש שולט למעלה, מצפ"ץ מצפ"ץ. (שמות לד) ה' ה' אל רחום וחנון. כאן הוא סוד השם הקדוש הנה להתקדש באותיותיו בבית עשרה, ואותיות אחרות בקדשת היחידי בתפלה. אחר שסיים, עומד על רגליו (לכפר) להודות על חטאיו, כדי שלא יהיה פתחון פה לצד האחר להסטיף עליו, ונכנע לפניו. ויעמד בקיומו להתברך מבית המלך.

ואשרי חלקו של מי שהתקדש בכגון זה בתפלה כמו שאמרנו, וקושר קשרים, ומיחד יחודים, ומתכונן בכל כראוי, ולא יסטה מינה ושמאלה. תפלתו אינה חוזרת ריקם. הקדוש ברוך הוא גוזר - והוא מבטל. על זה פתוב, (משלי כג) ישמח אביך ואמך ותגל יולדתך. יש לו חלק בעולם הנה ובעולם הבא. (אסתר ב) בערב היא באה, הינו

נש פלגיא, מאינון דאקרון חושבי שמו. מאן חושבי שמו. אינון דמחשבי ומכוונין ברזא דשמייה, ליחדא היכלין בהיכלין, לקשרא קשרין, וליחדא פלהו ביחודא חדא. ואלין אינון חושבי שמו, כמה דאת אמר (מלאכי א) ולחושבי שמו. כדין אכתבו ליה, ואתרשים ואשתמודע לעילא, (ואתרשים) ואשתלים איהו לעילא ותתא.

ומאן דקריב קמי מאריה, וצלי צלותיה, ולא אשלים יחודא, ולא חייש על יקרא דמאריה, לקשרא קשרין בדקאמרן, טוב ליה דלא אברי. וקודשא בריך הוא אמר (ירמיה כב) כתבו את האיש הזה ערירי גבר לא יצלח בימיו. ודא איהו (משלי כח) גוזל אביו ואמו.

הבא אשתלים כלא לעילא ותתא, רזא דשמא קדישא שליטא לעילא. מצפ"ץ מצפ"ץ. (שמות לד) יי' יי' אל רחום וחנון. הכא איהו רזא דשמא קדישא דא, לאתקדשא באתוויי בבי עשרה, ואתוון אתרנין בקדושה דיחידאי בצלותא. בתר דסיים, קאים על רגליו, (נ"א לכפרא) לאודאה על חובוי, בגין דלא יהא פטרא דפומא לסטרא אחרא, לאסטאה ליה, ואתפניא קמיה. ויקום בקיומיה לאתברכא מבי מלכא.

וזבאה חולקיה מאן דאתקדש בהאי גוונא בצלותא בדקאמרן, וקשר קשרין, וייחד יחודין, ויתפוון בכלא כדקא יאות, ולא יסטי לימינא ולשמאלא. צלותיה לא אהדר בריקניא. קדשא בריך הוא גזיר ואיהו מבטל. על דא כתיב (משלי כג) ישמח אביך ואמך ותגל יולדתך. אית ליה חולקא בעלמא דין, ובעלמא דאתי. (אסתר ב) בערב היא באה היינו

בְּתִיב (משלי לא) וּתְקַם בְּעוֹד לַיְלָה וּתְתַן טְרַף לְבֵיתָהּ וְגו' מֵהֵיחֹדָא רַבּוּיָא דְּבִרְפָּאן, וְקִדּוּשָׁה, וְתוֹסַפֵּת קִדְשָׁה דְּקָא נְטִלָא. כְּמָה דְּאִתְּ אָמַר (בראשית מט) וְלַעֲרַב יַחְלַק שְׁלָל, דְּפְלִיגַת חוּלְקָא לְכֻלָּא, וְאִפִּילוּ לְסִטְרָא אַחְרָא חוּלְקָא בְּלַחֲוֹדְהָא.

וְרָזָא דָא, רְזָא לְבַנֵּי מְהִימְנוּתָא. חוּלְקָא דְּסִטְרָא אַחְרָא מְסַאֲבָא, כָּל אֵינּוֹן חוֹבִין, וְכָל אֵינּוֹן חֲטָאִין, דִּיהֵיחֹדָא בְּרַ נֶשׁ דְּקִשְׁרֵין דִּיחֻדָּא, דְּאִתְּוֹדָה עַלְיֵיהּ, כְּלֵהוּ שְׂרִיין עַלְיָה דְּסִטְרָא אַחְרָא. וְאֵינּוֹן חוּלְקָא וְאַחֲסַנְתָּא דְּסִטְרָא אַחְרָא מְסַאֲבָא. (דף רס"ב ע"ב) וְאִי לֹא אוּדֵי עַלְיָה, אֲשַׁתְּכַח מְקַטְרָגָא וְיִכְיִל לֵיהּ.

וְאִי אוּדֵי עַל כָּל חוֹבִין, בְּהֵיחֹדָא, דְּקִשְׁרֵין דִּיחֻדָּא, וְאַתְּבָרְכָאן עַלְאֵי וְתַתְאֵי. וּמֵהֵיחֹדָא חוּלְקָא דְּסִטְרָא אַחְרָא, כָּל אֵינּוֹן חוֹבִין וְחֲטָאִין דְּאוּדֵי עַלְיֵיהּ, נְטִילָא לֹוֹן לְחוּלְקֵיהּ. וְרָזָא דָא שְׁעִיר. דְּכֵתִיב, (ויקרא טז) וְהִתְוֹדָה עַלְיוֹ אֶת כָּל עֲוֹנוֹת וְגו', וְכֵתִיב וְנִשָּׂא הַשְּׁעִיר וְגו', דָּא הוּא חוּלְקֵיהּ וְעַדְבֵיהּ וְאַחֲסַנְתֵיהּ.

וְאִי הֵהוּא בְּרַ נֶשׁ תְּב לְסִרְחֵי דְּחוֹבִין, וְוִי לֵיהּ, דְּכֵלְהוּ נְטִיל לֹוֹן מֵהֵהוּא סִטְרָא, בְּעַל כְּרַחֲמֵיהּ דִּיהֵהוּא סִטְרָא. וּמַגּוֹ דְּנְטִיל לֹוֹן מֵהֵיחֹדָא סִטְרָא בְּעַל כְּרַחֲמֵיהּ דִּיהֵהוּא סִטְרָא, כְּדִין אַבְאִישׁ לֵיהּ, וְאַתְּהֵפֵף עַלְיָה מְקַטְרָגָא, וְקַטְרִיג לֵיהּ. וְכַד אוּדֵי עַלְוִי, נְטִיל לֹוֹן הֵהוּא סִטְרָא אַחְרָא, וְאִיהוּ עַדְבֵיהּ וְחוּלְקֵיהּ.

וְרָזָא דָא, הֵכִי נְמִי קְרַבְנָא, דְּבַעֵי לְאוּדָאָה עַל הֵהוּא קְרַבְנָא, כָּל חוֹבִין וְחֲטָאִין, לְמִיָּהֵב חוּלְקָא לְמָאן דְּאַצְטְרִיף. קְרַבְנָא כְּלָא לְסִטְרָא דָּא חוּלְקָא דְּקוּדְשָׁא, וְרַעוּתָא דְּקוּדְשָׁא. וְלְסִטְרָא דָּא, הֵהוּא חוּלְקָא

בְּתוֹב, (משלי לא) וּתְקַם בְּעוֹד לַיְלָה וּתְתַן טְרַף לְבֵיתָהּ וְגו', מֵאוּתוּ רַבּוּיָא שְׁל כְּרַכּוֹת וְקִדְשָׁה וְתוֹסַפֵּת קִדְשָׁה שְׁנוּטִל, כְּמוֹ שְׁנֹאֲמַר (בראשית מט) וְלַעֲרַב יַחְלַק שְׁלָל, שְׁמַחֲלֵקַת חֵלֶק לְכֻלָּם, וְאַפְלוּ לַצַּד הָאֲחֵר חֵלֶק לְבִדּוֹ.

וְסוּד זֶה סוּד לְבַנֵּי הָאֲמוּנָה. הַחֵלֶק שֶׁל הַצַּד הָאֲחֵר כָּל אוֹתוֹן עֲבֵרוֹת וְכֻל אוֹתָם חֲטָאִים שֶׁל אוֹתוֹ אָדָם שֶׁקִּשְׁרֵי אֶת קִשְׁרֵי הַיְחוּד, שֶׁהִתְוֹדָה עֲלֵיהֶם, כָּלֵם שׁוֹרִים עַל הַצַּד הָאֲחֵר, וְהֵם חֵלֶק וְנִחְלָה שֶׁל הַצַּד הָאֲחֵר הַטְּמֵא. וְאִם לֹא מוֹדָה עֲלֵיהֶם, נִמְצָא מְקַטְרֵג וְיִכּוּל לוֹ. וְאִם מוֹדָה עַל כָּל חֲטָאֵי בְּאוֹתָהּ תְּפִלָּה, שֶׁקוֹשֵׁר קִשְׁרֵי הַיְחוּד וְהַתְּבַרְכוּ עַלְיוֹנִים וְתַחֲתוֹנִים. וּמֵאוּתוֹ הַחֵלֶק שֶׁל הַצַּד הָאֲחֵר, כָּל אוֹתָם עֲבֵרוֹת וְחֲטָאִים שֶׁהוֹדָה עֲלֵיהֶם, נוֹטֵל אוֹתָם לְחֵלְקוֹ. וְסוּד זֶה הַשְּׁעִיר, שֶׁכְּתוּב (ויקרא טז) וְהִתְוֹדָה עַלְיוֹ אֶת כָּל עֲוֹנוֹת וְגו', וְכְתוּב וְנִשָּׂא הַשְּׁעִיר וְגו'. זֶהוּ חֵלְקוֹ וְגוֹרְלוֹ וְנִחְלָתוֹ.

וְאִם אוֹתוֹ אָדָם שֶׁב לְסִרְחוֹן חֲטָאֵי - אוֹי לוֹ! שְׂאֵת כָּלֵם נוֹטֵל מֵאוּתוֹ הַצַּד הָאֲחֵר בְּעַל כְּרַחוּ שֶׁל אוֹתוֹ הַצַּד. וּמִתּוֹף שְׁנוּטֵל אוֹתָם מֵהַצַּד הַזֶּה בְּעַל כְּרַחוּ שֶׁל אוֹתוֹ הַצַּד, אֲזִי הוּא מֵרַע לוֹ, וְהוֹפֵף אֵלָיו לְמַקְטְרֵג וּמְקַטְרֵג לוֹ. וְכִשְׁמוּדָה עֲלֵיהֶם, נוֹטֵל אוֹתָם אוֹתוֹ הַצַּד הָאֲחֵר, וְהוּא חֵלְקוֹ וְגוֹרְלוֹ.

וְהַסּוּד הַזֶּה, כֶּף גַּם הַקְּרַבָּן - שֶׁצְרִיף לְהוֹדוֹת עַל אוֹתוֹ הַקְּרַבָּן כָּל עֲוֹנוֹתָיו וְחֲטָאֵיו, לְתַת חֵלֶק לְמִי שֶׁצְרִיף. כָּל הַקְּרַבָּן לִזְהַר הַצַּד חֵלֶק הַקִּדְשָׁה וּרְצוֹן הַקִּדְשָׁה. וְלַצַּד הַזֶּה אוֹתוֹ חֵלֶק שֶׁל אוֹתָם עֲוֹנוֹת וְחֲטָאִים שֶׁנִּתְּנוּ בְּהוֹדָאָה עַל אוֹתוֹ בְּשֵׁר הַקְּרַבָּן, כְּכַתוּב

וְלְסִטְרָא דָּא, הֵהוּא חוּלְקָא

(משלי כה) אם רעב שנאף האכילהו לחם וגו', פי גחלים אתה חתה וגו'. וסימנך - (אסתר ה) זבא המלך והמן אל המשתה. אשרי הוא מי שיודע דרכו ללכת בדרך אמת.

וכר מי שלא יודע לסדר את שבת רבוננו, טוב לו שלא נכרא, משום שצריך תפלה שהיא שלמה למעלה, (משום שצריך תפלה) מתוך מחשבה ורצון הלב וקול ודברי השפתיים, לעשות שלמות וקשר ויחוד למעלה, כמו שהוא למעלה. כמו שיוצאת שלמות ממעלה למטה, כך דרך מטה למעלה לקשר קשר פראוי.

הסוד לחברים שילכו בדרך ישרה - מחשבה ורצון וקול ודבור. אלו הארבעה קושרים קשרים. אחר קשר הקשרים של כלם כאחד, נעשו כלם מרובה אחת להשרות עליהם שכינה, ונעשו כלם לאחר ארבעה תומכים להתעטר בהם, והשכינה נסמכת עליהם בכל אותם הקשרים העליונים.

מחשבה מוציאה רצון, (רצון מוציא הכל) רצון שיוצא מתוך מחשבה, מוציאה קול שנשמע, ואותו קול שנשמע עולה לקשר קשרים מטה למעלה, היכלות תחתונים בעליונים. הקול שהוא קושר קשרים ומושך

ברכות ממעלה למטה בלחש, תומך את ארבעת התומכים הללו: מחשבה ורצון, קול ודבור. סוף בסיום הקשר, המקום שהכל נקשר בו כאחד, וכלם נעשים אחד.

אשרי האיש שקושר קשרי רבוננו, וסוף סמיכות פראוי, ומתכונן בכל הדברים הללו שאמרנו.

דאינון חובין, ותטאין דאתייהיבו בהודאה על ההוא בשרא דקרבתא. כמה דכתיב, (משלי כה) אם רעב שונאך האכילהו לחם וגו'. פי גחלים אתה חתה וגו', וסימנך (אסתר ה) זבא המלך והמן אל המשתה. זפאה איהו מאן דיידע ארחיה למהך בארז קשוט.

וכר מאן דלא ידע לסדרא שבחא דמאריה, טב ליה דלא אברי. בגין דאצטריך צלותא דאיהו שלמא לעילא. (בגין דאצטריך צלותא) מגו מחשבה, ורעותא דלפא, וקלא, ומלה דשפון. למעבד שלימו וקשורא ויחודא לעילא, פגוונא דאיהו לעילא. פגוונא דנפקא שלימו מעילא לתתא, הכי אצטריך מתתא לעילא, לקשרא קשרא בדקא יאות.

רוא לחבריאי דיהכון בארז מישר, מחשבה. ורעותא. וקלא. ומלה. אליון ארבע מקשרין קשרין. לבתר קשריו קשרין כלהו כחדא, אתעבידו כלהו רתיכא חדא, לאשראה עלייהו שכינתא, ואתעבידו כלהו לבתר ארבעה סמכין לאתעטרא בהו, ושכינתא אסתמיה עלייהו, בכל אינון קשרין עלאין.

מחשבה אפיק רעותא, (רעותא אפיק בלא) רעותא דנפיק מגו מחשבה, אפיק קלא דאשתמע, וההוא קלא דאשתמע, סליק לקשרא קשרין מתתא לעילא, היכלין תתאין בעלאין. קלא דאיהו קשיר קשרין ומשיך ברכאן מעילא לתתא בלחישו, סמיה אליון ארבעה סמכין: מחשבה. ורעותא. קלא. ומלה. סמיכו בסיומא דקשורא, אתר דכלא אתקשר ביה כחדא, ואתעבידו כלהו חד.

זבאה איהו בר נש דקשר קשרין דמאריה, וסמיה סמיכין פדקא יאות, ואתפון בכל הגי מלין דקאמרן. זפאה איהו בהאי עלמא, ובעלמא דאתי.